

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/213/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110245665
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1110245665.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa: U. C. A. L. C., W. X, XXXX Y., K., zastúpený advokátskou kanceláriou Ružička Csekes s.r.o., Vysoká 2/B, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská K. B. X. K. R. K., X.H. C.. G. X, Bratislava, právne zastúpená ROWAN LEGAL s.r.o., so sídlom Námestie slobody 11, 811 06 Bratislava, o B. XXX.XXX.XXX U. R. J., takto

rozhodol:

1. Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania a postúpenie žaloby Ústavnému súdu Slovenskej republiky na zaujatie stanoviska z a m i e t a .

2. Súd návrh odporcu na prerušenie konania a predloženie predbežnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie z a m i e t a .

3. Súd návrh odporcu na prerušenie konania podľa 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. z a m i e t a .

4. Súd návrh odporcu na prerušenie konania podľa 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.11.2010 sa navrhovateľ od odporcu domáha zaplatenia sumy 131.400.000,- Eur s príslušenstvom. Žalobný návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že v roku 2003 sa stal 100 % akcionárom spoločnosti E.I.C a.s. so sídlom Sasinkova 12, 811 08 Bratislava, IČO: 35 857 706, ktorá spoločnosť v roku 2007 nadobudla 51 % akcií zdravotnej poisťovne APOLLO zdravotná poisťovňa, IČO 35 942 436, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 3627/B. V čase investície navrhovateľa, t.j. v čase, keď navrhovateľ odplatne nadobudol akcie spoločnosti APOLLO mali zdravotné poisťovne postavenie akciových spoločností, vykonávajúcich svoju činnosť podľa Obchodného zákonníka a pôvodného zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zdravotných poisťovniach“). Poisťovne neboli nikým a ničím obmedzované v tvorbe a predovšetkým v použití zisku vytvoreného z vlastnej činnosti. V príčinnej súvislosti s prijatím noviel o zdravotných poisťovniach, a to najmä prijatím zákona č. 530/2007 Z.z., zákona č. 581/2008 Z.z. a zákona číslo 594/2007 Z.z. však došlo zo strany odporcu k trvalému odňatiu oprávnenia navrhovateľa užívať jeho ekonomické práva, ktoré ako investor požíval na základe právnej úpravy platnej pred predmetnými novelizáciami, nakoľko zdravotné poisťovne stratili právo voľne rozhodovať o spôsobe použitia prostriedkov vytvorených jej činnosťou. Podľa § 15 ods. 6 novelizovaného zákona o zdravotných poisťovniach ak po splnení zákonných povinností podľa osobitných predpisov a povinnosti uvedenej v odseku 1 písm. b) bol pri verejnom zdravotnom poistení výsledkom hospodárenia kladný výsledok, bolo možné ho použiť len na úhrady v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom, a to najneskôr do konca kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý sa kladný hospodársky výsledok vytvoril, a spôsobom, ktorý by neohrozoval sústavné a účinné plnenie povinnosti zdravotnej poisťovne

zabezpečovať pre poistencov dostupnosť zdravotnej starostlivosti podľa tohto zákona [odsek 1 písm. a)] a nebol by v rozpore s povinnosťou zdravotnej poisťovne uhrádzať poskytnutú zdravotnú starostlivosť riadne a včas.

Navrhovateľ má za to, že prijatím uvedených noviel zákona o zdravotných poisťovniach došlo k porušeniu ustanovení Ústavy SR, Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a najmä došlo k porušeniu povinností Slovenskej republiky vyplývajúcich jej z Dohody uzatvorenej medzi Českou a Slovenskou Federatívnou republikou a Rakúskou republikou o podpore a ochrane investícií zo dňa 15.10.1990 (ďalej len „Dohoda o podpore a ochrane investícií“), keďže navrhovateľ je akciovou spoločnosťou založenou a existujúcou podľa práva Rakúskej republiky.

Z dôvodu nesúladu ustanovenia § 15 ods. 6 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach s Ústavou SR a Dodatkovým protokolom, navrhovateľ navrhol prerušiť konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a postúpiť vec Ústavnému súdu SR na zaujatie stanoviska, či všeobecne záväzný predpis, ktorý sa veci týka je v rozpore s Ústavou SR a/alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Navrhovateľ navrhol, aby Ústavný súd vydal nález, ktorým bude konštatovať, že ustanovenie § 15 ods. 6 a § 86d zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s článkom 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Navrhovateľ zároveň uviedol, že podaním zo dňa 23.11.2009 inicioval z obdobného titulu, ako je prezentovaný v žalobnom návrhu rozhodcovské konanie voči Slovenskej republike podľa ustanovenia článku 8 Dohody o podpore a ochrane investícií. Žalobný návrh zo dňa 22.11.2010 sa navrhovateľ rozhodol podať z dôvodu prevencie a vylúčenia možnosti preklúzie, resp. premlčania uplatneného nároku ako reakciu na rozhodnutie rozhodcovského tribunálu zostaveného podľa Dohody o ochrane investícií v prípade Austrian Airlines vs. Slovenská republika zo dňa 9.10.2009, ktorého výsledkom bolo, že daný rozhodcovský tribunál odmietol svoju právomoc rozhodnúť v danej veci takým spôsobom, že uviedol, že investor má povinnosť nechať preveriť oprávnenosť vyvlastnenia príslušnými orgánmi zmluvnej strany, ktorá vykonala vyvlastnenie, t.j. príslušnými orgánmi Slovenskej republiky. Navrhovateľ sa domnieva, že primárnym fórom uplatnenia a rozhodnutia o jeho nárokoch je rozhodcovské konanie, ktorého rozhodnutie o právomoci však v čase podania návrhu nebolo vydané.

Odporca vo vyjadrení sa k žalobnému návrhu na tunajší súd doručenom dňa 1.3.2012 okrem iného navrhol prerušiť konanie s odôvodnením, že rozhodnutie o povinnosti plniť, tak ako sa domáha navrhovateľ, bezprostredne závisí od rozhodnutia o predbežnej otázke, ktorou je platnosť právneho základu, z ktorého by mala táto povinnosť vyplývať, t.j. platnosť Dohody o podpore a ochrane investícií. Odporca má za to, že Dohoda o podpore a ochrane investícií uzatvorená s Rakúskom musí byť považovaná za zaniknutú z dôvodu pristúpenia Slovenskej republiky k Zmluve o ES, zároveň Dohodu o podpore a ochrane investícií je potrebné ako celok považovať za neplatnú i z dôvodu jej nezlučiteľnosti so Zmluvou o ES ako následne uzatvorenou medzinárodnou zmluvou, ku ktorej pristúpila rovnako Rakúska republika ako aj Slovenská republika. Ustanovenia Zmluvy o ES majú prednosť pred bilaterálnymi investičnými dohodami uzatvorenými medzi členskými štátmi a sú i priamo aplikovateľné. Ustanovenia Zmluvy o ES sú nezlučiteľné s ustanoveniami Dohody o ochrane a podpore investícií uzatvorenej s Rakúskom v takom rozsahu, že nie je možné uplatňovať obe medzinárodné zmluvy súčasne. Otázka posúdenia platnosti Dohody o podpore a ochrane investícií je teda otázkou zásadného právneho významu a jediným právnym prostriedkom, ktorý môže konajúci súd použiť na zodpovedanie nezlučiteľnosti dohody o ochrane investícií s Rakúskom s právom EÚ, je inštitút predbežnej otázky podľa článku 234 Zmluvy o fungovaní EÚ.

Predloženie predbežnej otázky Súdnemu dvoru EÚ predpokladá prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p., na základe čoho odporca navrhol konanie sp. značka 19C 213/2010 prerušiť a konajúcemu súdu navrhol požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy, pričom obsahom predbežnej otázky by bol výklad práva EÚ, najmä jeho zlučiteľnosti vo vzťahu k Dohode o ochrane investícií s Rakúskom ako celku, prípadne jej osobitnými ustanoveniami. Ak by konajúci súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky podľa § 109 ods. 1 písm. c) odporca navrhol, aby súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. b), t.j. z

dôvodu, že rozhodnutie tunajšieho súdu závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Odporca poukázal i na to, že v súčasnosti prebieha EU Pilot, t.j. konanie zo strany Európskej komisie predchádzajúce konaniu o porušení práva EÚ podľa článku 258 Zmluvy o fungovaní Európskej únie o súlade Dohody o ochrane investícií s Rakúskom s právom EÚ, čo je kardinálny právny problém, ktorý determinuje platnosť Dohody o podpore a ochrane investícií uzatvorenej s Rakúskom a tým aj existenciu právneho základu, o ktorý navrhovateľ opiera svoj nárok. S poukazom na uvedené odporca navrhol, aby konanie súd prerušil až do doby, keď otázku súladnosti Dohody o ochrane investícií s Rakúskom s právom EÚ meritórne a záväzne vyrieši Súdny dvor EÚ. Ak by však tunajší súd dospel k záveru, že konanie nepreruší ani podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p., ani podľa 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., navrhol odporca, aby bolo konanie prerušené podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. t.j. z dôvodu, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I. Neprerušenie konania a prípadné rozhodnutie súdu o vyhovení návrhu založené na aplikácii Dohody o ochrane investícií s Rakúskom by v prípade, že by Súdny dvor EÚ neskôr konštatoval nezlučiteľnosť tejto dohody s právom EÚ, vystavilo Slovenskú republiku hrozbe vzniku zodpovednosti za porušenie záväzkov vyplývajúcich jej z práva EÚ spočívajúce v tom, že orgány Slovenskej republiky uplatnili právnu normu nezlučiteľnú s právom EÚ. Navyše neprerušenie konania a prípadné rozhodnutie súdu o vyhovení návrhu založené na aplikácii Dohody o ochrane investícií s Rakúskom by v prípade, že by Súdny dvor EÚ neskôr konštatoval nezlučiteľnosť tejto dohody s právom EÚ, zakladalo i dôvod na podanie návrhu na obnovu konania.

Dňa 6.6.2012 odporca do súdneho spisu doručil podanie, označené ako doplnenie dôkazov odporcu k návrhu na prerušenie konania. Odporca súdu predložil fotokópiu rovnopisu upovedomenia o podaní odvolania podaného proti rozhodnutiu Vrchného krajského súdu vo Frankfurte n. Mohanom, sp. zn. 26 SchH11/10. Arbitrážne konanie Eureko B.V. vc. Slovenská republika č. 2008/13 iniciovala holandská spoločnosť EUREKO B.V., ktorá ako akcionár zdravotnej poisťovne Union zdravotná poisťovňa, a.s. sa obdobne domáha voči Slovenskej republike náhrady škody, ktorá jej mala vzniknúť porušením Dohody uzatvorenej medzi Českou a Slovenskou Federatívnou republikou a Holandským kráľovstvom a o podpore a vzájomnej ochrane investícií v súvislosti s vyššie uvádzanými novelami zákona o zdravotných poisťovniach. V predmetnej veci je podľa názoru odporcu pravdepodobné, že Najvyšší federálny súd požiada Súdny dvor EÚ o rozhodnutie vo veci rozporu Dohody o ochrane investícií s Holandskom s právom EÚ ako prejudiciálnej otázky podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ. Rozhodnutie v predmetnom konaní pritom ovplyvní aj ďalšie arbitrážne a súvisiace súdne konania, okrem iného i konanie vedené pod sp. zn. 19C 213/2010, nakoľko navrhovateľ v konaní sp. značka 19C 213/2010 návrh na začatie konania založil najmä na tvrdení údajného porušenia bilaterálnej investičnej dohody uzatvorenej s Rakúskom, ktorej neplatnosť z dôvodu rozporu s právom EÚ odporca namieta. Účelom podania predmetného dôkazu odporcom má byť zdôraznenie potreby tunajšieho súdu obrátiť sa s predbežnou otázkou na súdny dvor EÚ a prerušenie konania sp. 19C 213/2010 v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p..

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I konajúci súd zistil, že u spoločnosti APOLLO zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 942 436 došlo k zmene obchodného mena na DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s.. Zároveň na základe Zmluvy o predaji podniku zdravotnej poisťovne uzavretej dňa 16.12.2009 medzi obchodnou spoločnosťou DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s. so sídlom Einsteinova 25, 851 01, IČO: 35 942 479 ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou APOLLO zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Martina Čulena 5, 810 11 Bratislava, IČO: 35 942 436 ako kupujúcim došlo k predaju podniku obchodnej spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s. so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 v súlade s § 476 a nasl. Obchodného zákonníka.

1.K návrhu navrhovateľa na prerušenie a postúpenie veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. je potrebné uviesť, že podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. upravuje prípady, kedy súd obligatórne preruší prebiehajúce konanie a nepokračuje v ňom až do odpadnutia prekážky konania. Súd má povinnosť prerušiť konanie v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú.

Ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p. Povinnosť prerušiť konanie sa vzťahuje aj na prípady, keď súd pred rozhodnutím dospel k záveru, že všeobecne záväzný predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou SR, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. V takomto prípade súd podá Ústavnému súdu SR návrh na začatie konania podľa § 37 a nasl. zákona č. 38/1993 Z.z..

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní. Podľa § 135 ods. 2 O.s.p. inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Podľa konštantnej judikatúry (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. júla 1996, sp. zn.: 2 Cdo 47/96), prerušiť konanie podľa druhej vety ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. možno len vtedy, ak k záveru - že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná - dospel súd, a nie účastník konania.

Vlastnou činnosťou konajúci súd zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. PL. ÚS 3/09-378 zo dňa 21.1.2011 o návrhu skupiny 49 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky a o návrhu Okresného súdu Bratislava I rozhodol, že ustanovenie § 15 ods. 6 zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 35 ods. 1 v spojení s čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Skupina poslancov a okresný súd tak isto ako navrhovateľ v konaní sp. zn. 19C 213/2010 namietali nesúlad § 15 ods. 6 a § 86d zákona o zdravotných poisťovniach s označenými ustanoveniami ústavy, dodatkového protokolu, dohovoru a Zmluvy o fungovaní EÚ. V predmetnom náleze zároveň ústavný súd konštatoval, že v prípade, ak ústavný súd v konaní podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy zistí a rozhodne, že napadnutý zákon, jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenia nie sú v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom, nie je v zásade už potrebné preskúmať aj ich nesúlad s právom Európskej únie (aj napriek tomu, že to navrhovatelia navrhujú), pretože aj ich prípadný nesúlad by viedol len k rovnakému výsledku a rovnakým právnym účinkom, aké sa dosiahli rozhodnutím, podľa ktorého napadnutá právna úprava nie je v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom. Takýto "samo obmedzujúci" prístup k výkonu svojej právomoci ústavný súd odôvodňuje v podstate tým, že po vyslovení nesúladu s ústavou alebo ústavnými zákonmi zaniká predmet konania o súlade právnych predpisov vo vzťahu k namietanému nesúladu s právom Európskej únie, napríklad so Zmluvou o fungovaní EÚ, tak ako tomu bolo aj v predmetnej veci.

Podľa § 24 ods. 1 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o ústavnom súde") návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej Ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Podľa § 41a ods. 4 zákona o ústavnom súde ak preskúmané právne predpisy stratia platnosť pred vyhlásením nálezom Ústavného súdu, konanie sa zastaví.

Konajúci súd sa nestotožnil s právnym názorom navrhovateľa, keď predbežne nedospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky § 109 ods. 1 písm. b) 2. vety Os.p., a to i s poukazom na už jestvujúci nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 3/09-378 zo dňa 21.1.2011, a preto rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto uznesenia a návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

2. K návrhu odporcu na prerušenie konania a predloženie predbežnej otázky Súdnemu dvoru EÚ je potrebné uviesť, že podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa článku 263 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (pôvodný článok 234 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva) Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný nález o otázkach, ktoré sa týkajú:

a) výkladu zmlúv;

b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol. Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie. Ak sa takáto otázka položí v prebiehajúcom konaní pred súdnym orgánom členského štátu v súvislosti s osobou, ktorá je vo väzbe, Súdny dvor Európskej únie koná bezodkladne.

Povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev platí teda len pre taký vnútroštátny súd, ktorý je súdom poslednej inštancie v konkrétnom spore alebo v inej právnej veci, t.j. súdom, proti rozhodnutiu ktorého nemožno podať žiaden opravný prostriedok. Ak nejde o tento prípad, účastník konania nemá nárok na prerušenie konania, avšak takýto postup môže navrhnúť a súd o tomto návrhu rozhodne (viď. uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 206/08 z 3.7.2008).

Konajúci súd má za to, že otázku splnenia podmienok vzniku zodpovednosti členského štátu za škodu spôsobenú porušením únieového práva, a to aj s ohľadom na rozsiahlu judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, je oprávnený posudzovať vnútroštátny súd sám, t.j. súd konajúci. Konajúci súd je teda oprávnený v rámci vnútroštátneho konania a v súlade s existujúcou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie preskúmať, či došlo k splneniu vymedzených podmienok vzniku zodpovednosti za škodu členského štátu. V tomto prípade súd prvého stupňa prejednávajúci predmetnú vec nie je súdom povinným predkladať prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru EÚ, nakoľko nie je súdom poslednej inštancie, proti rozhodnutiu ktorého by už nebol prípustný opravný prostriedok. Na základe vyššie uvedených skutočností preto súd dospel k záveru, že nie je potrebné predložiť vec Súdnemu dvoru EÚ a návrh odporcu na prerušenie konania z tohto ním uvedeného dôvodu zamietol.

3. K návrhu odporcu na prerušenie konania podľa 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a subsidiárne podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Ak by konajúci súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. odporca navrhol, aby súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. b), t.j. z dôvodu, že rozhodnutie tunajšieho súdu závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Ako je už vyššie uvedené, ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. upravuje prípady, kedy súd obligatórne preruší prebiehajúce konanie a nepokračuje v ňom až do odpadnutia predmetnej prekážky konania. Súd má povinnosť prerušiť konanie v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. V danom prípade ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p. S poukazom na to, že v tomto prípade nie sú naplnené podmienky definované ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., t.j. rozhodnutie nezávisí od otázky, ktorú by súd nebol oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú (uvedenú v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p.), súd rozhodol tak, že návrh odporcu na prerušenie konania podľa 109 ods. 1 písm. b) zamietol.

Ak by konajúci súd dospel k záveru, že konanie nepreruší ani podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p., ani podľa 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., navrhol odporca, aby bolo konanie prerušené podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. z dôvodu, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I. Odporca poukázal na to, že v súčasnosti prebieha EU Pilot, t.j. konanie zo strany Európskej komisie predchádzajúce konaniu o porušení práva EÚ podľa článku 258 Zmluvy o fungovaní Európskej únie o súlade Dohody o ochrane investícií s Rakúskom s právom EÚ, čo je kardinálny právny problém, ktorý determinuje platnosť Dohody o podpore a ochrane investícií uzatvorenej s Rakúskom a tým aj existenciu právneho základu, o ktorý navrhovateľ opiera svoj nárok.

S poukazom na uvedené odporca navrhol, aby konanie súd prerušil až do doby, keď otázku súladnosti Dohody o ochrane investícií s Rakúskom s právom EÚ meritórne a záväzne vyrieši Súdny dvor EÚ.

4. Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku je fakultatívnym procesným inštitútom, ktorý sa zvolí vtedy, ak je vhodné dočasne nepokračovať v prebiehajúcom konaní. V súdnom konaní sa totiž môže vyskytnúť ako významná určitá otázka, ktorá sa ako meritórna rieši v inom súdnom konaní, príp. pred iným orgánom. Ustanovenia O.s.p. v takom prípade umožňujú súdu prerušiť konanie do času, kým sa s konečnou platnosťou táto otázka nevyrieši, pričom rozhodujúcim a nezanedbateľným kritériom pre rozhodnutie o prerušení konania je aj zásada hospodárnosti konania.

Konajúci súd má za to, že ani tento návrh odporcu na prerušenie konania nie je dôvodný, preto rozhodol tak, ako je uvedené v poslednom výroku tohto uznesenia. Prerušenie konania v tomto štádiu by bolo taktiež, podľa názoru súdu, nehospodárne a neúčelné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I ku Krajskému súdu v Bratislave, písomne v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.